

Anarşist Bir Öpücük

— sahan-coker · 30 Ocak 2011

Gülüşümü saklıyorum sokaklardan
İnfaz etmesin diye şehir dudaklarımı
Aklımda kurutulmuş aşk şiirleri
Zillerine basılıp kaçılmaktan
Yorulmuş kapılarda
Anarşist bir öpücük gibi
Rüzgarın ıslığına vurduğum
Hüzzam ve hüsrana yanlarımı

Ah! diyorum ah..!
O zamansız bayram şekerleri
Bütün çocukluğumu zehirledi

Bohçasına televizyon alıp evden kaçan
Küçük kadınlar biliyorum şimdi
Severken çekirdek çitleyen
Sinema önlerinde kandırılmış

Onun için bu şehrin geceleri
Çoktandır tütsü kokmuyor
Türbelerde yakmaktan mumları bile kalmamış

Öç alma zamanı diyorum şimdi
Parmaklarım aşkın tetiğinde
Akordeon çalıyorum
Belediye bandolarına inat
Postalsız ve çıplak ayaklı
Böğrüm bütün sınamalara açık
Biliyorum birden büyüdüm
Aynam ve süslü tarağım kırılınca

Ah! diyorum ah..!
O zamansız bayram şekerleri
Bütün çocukluğumu zehirledi

Huzuru kasıklarında arayan oğlanlar geçiyor
Yollara dökülmüş marşlarıyla
Arkalarında bir şair belki İsmet Özel
Ellerinde bozuk paralar ve süt şişeleri
Bir de devlet bakışlı adamlar
Adliye koridorlarında patlıyor aşk
Pimi çekilmiş bir karanfil gibi
Gölgesi büyük kendi küçük kadın
Dudaklarında cücelerin ezberleri

Sızıyorum bir sokak lambası ışığı gibi
Pervazlarında şarkılar saklanan pencerelerinizden
Saçılıyor fotoğraflar orta yere
Saçlarınıza ilk beyaz düşmeden
Azı dişinizden önce çektirdiğiniz
Yaşamak ağrıları
Saçılıyor günah sandığınız bakışmalar
Tövbeleriniz ve şükürler

Ah! diyorum ah..!
O zamansız bayram şekerleri
Bütün çocukluğumu zehirledi